

ма ми, за тѣи и азъ преминѣвамъ мзлчешкомъ твоиты чюдны добродѣтели; защото знаѣж, че нищо дрѣго не смѣшава толко дѣшата ти отъ колкото пѣснопѣніята на твоиты похвалы. И тѣка, като паднах на свѣщенныты ти нозѣ, дрѣго не желѣж отъ тебе, оскенъ неоворимото ти предстателство. Ты, коато си небесна царица, ты сега въ настоѣщыты обстоятелства ѳкрѣпи и ѳтвърди православновъсточната Чърква противъ сзпротивныты, и прогони тыѡ далечъ отъ избранното твое стадо, което като хищни влаци искатъ да раскъсатъ. Ты, коато праведно носишь името Одигытріѡ, (пѣтеводителница) ты настави и ѳправи нейныты православны сынове, и подай имъ теплота въ вѣрата, и ревность по благочестіето, за да противостоѣтъ на лѣквествата на вразыты на вѣрата, за слава на Сына твоего и Бога нашего. „Ѣто Пресвѣтѡ Дѣво, вразѣ твой возшѣмѣша, ѣ ненавидѣши тѡ въздвигоша главѣ. На люди твоѡ лѣкѡвноваша вѡлею, ѣ совѣщѡша на свѣтѡмъ твоѡ.“(1) Не дѣѣ тѣрпѣ, пречистѡ Отроковице, да сѡ раскъсѡва благочестивѡ нашъ Българскый народъ отъ чюжды видшеніѡ, и да сѡ тѣпче православното наше Отечество отъ чюжды, и инородны лжепровѣдници; и какъ-то единъ пѣтъ твоѡтъ Сынъ, като зѡлъ единъ бичъ въ рѣцѣтъ си, былъ изгонилъ отъ свѣщенніѡ си храмъ, оныѡ, цѡ продавали, и кѡпѣвали, и имъ рѣкълъ: „не творѣте дѡмѣ Отца моего дѡмѣ кѣ пленнаго;“(2) тѣѣи ты, като земешъ въ рѣцѣтъ си трѣскавициты на праведніѡ си гнѣвъ, хвърли ги на главыты на оныѡ, които: „ѡсквернѣша храмъ свѣтѣй твой; Положѣша Іерѣсалимъ ѣкѡ ѡбѣщное хранилище.“ Виждъ, до колко потѣпканъ страхъ на твоѡ Сынъ; простотата распѣсната; цѣломѡдріето омѣрсено; благочестіето изгѣвено; мирътъ развѣрканъ; царциныты сѡ лишены отъ земи, земиты отъ чѡловѣци, чѡловѣцити отъ размышленіѡ, размышленіята отъ Бога, Богъ отъ храмоѡ, храмоѡвети отъ олтари, олтарити отъ свѣщенници; свѣщенници отъ имотыты си; въ цѣлѡмъ свѣтъмъ высокоѡміе, и нечестіе. За то ва ты нетѣнна Отроковице, сѡ твоѡта Божественна сила истреѡи отъ отечеството наше сѣкой расколъ, и несъгласіе, та да вѣдемъ вынагы цѣли, и неповредимы, ныѣ твоето благочестиво, и православно стадо. Ты, коато си донѡсла на свѣтътъ свѣтлината на свѣта, ты подари свѣтлина на сичкы, които сѡ намиратъ въ болѣсти, и страданіѡ. Ба-

[1] Псал. 82. ст. 2. (2) Иоан. гл. 2. ст. 15. и 16.